

R. 2, 37, 2. शरभङ्गाश्रमाभि० 3, 9, in der Unterschr. PĀṆKĀT. 148, 11. — 2) das Besteigen: गुहृतत्पाभिगमन die Entheiligung des Bettes des Lehrers KATHĀS. 20, 154. — 3) fleischliche Vermischung: वरमृतुषु नैवाभिगमनम् PĀṆKĀT. Pr. 8. ममाभिगमनादौषं न प्राप्स्यसि वरानने R. 5, 3, 32. नीचाभि० sich mit einem niedrigen Manne vermischen JĀḢ. 3, 298. परदारभि० R. 3, 13, 4. JĀḢ. 2, 294. Hit. I, 129.

अभिगम्य (wie eben) adj. 1) zu besuchen: सो ऽभिगम्यश्च पूज्यश्च कर्तव्यश्च प्रदत्तानम् R. 3, 75, 58. अद्यप्रभृति भूतानामभिगम्यो ऽसि शुद्धये KUMĀRAS. 6, 56. — 2) zugänglich, einladend RAGH. 1, 16.

अभिगर् (von गर् [गृ] mit अभि) m. 1) Loblied: अनुष्ठिते ऽभिगर्: VS. 8, 47. KĀTJ. ÇR. 13, 4, 2. — 2) Lobsänger KĀTJ. ÇR. PĀṆKĀV. Br.; s. u. अग्रगर्.

अभिगर्जन (von गर्ज् mit अभि) n. wildes Geschrei: लङ्काकाभि० bei der Verbrennung von L. R. 1, 3, 31.

अभिगामिन् (von गम् mit अभि) adj. sich fleischlich vermischend: ऋतु-कालाभिगामी स्यात् M. 3, 45. राजपत्न्यभि० JĀḢ. 2, 282.

अभिगुप्ति (von गुप् mit अभि) f. Bewahrung, Behütung ÇAT. Br. 1, 2, 5, 20. 3, 1, 17.

अभिगूर्त s. u. गर् [गृ] mit अभि.
अभिगूर्ति (von गर् [गृ] mit अभि) f. Lobgesang: उतो तेषामभिगूर्तिर्न इवतु RV. 1, 162, 6. 12.

अभिगेह्य (von गा, गायति mit अभि) adj. besingend: पदेलवा अभिगेह्या-श्चरति Ait. Br. 3, 3.

अभिगोर्तृ (von गुप् mit अभि) nom. ag. Bewacher, Hüter ÇAT. Br. 1, 7, 4, 18. 3, 8, 1, 5. 7, 3, 2, 18. 14, 1, 2, 15. u. s. w.

अभिग्रह् (von ग्रह् mit अभि) m. 1) Raub (अभिग्रह्ण) H. an. 4, 335. MED. h. 27. — 2) Angriff, nach Ändern Herausforderung zum Kampfe (अभिग्रोह) AK. 3, 3, 13. H. an. MED. — 3) Ansehen, Autorität (गौरव) H. an. MED.

अभिग्रह्ण (wie eben) n. Raub AK. 3, 3, 17. H. an. 4, 335. MED. h. 27.

अभिघात (von हन् mit अभि) 1) m. a) Schlag, Angriff, Beschädigung (eig. und übertr.) JĀḢ. 2, 223. Suçr. 1, 4, 8. 31, 2. 2, 523, 3. 319, 8. Mit dem subj. compon.: शराभि० R. 4, 16, 53. 6, 88, 8. कार्कामिघातैः durch Hagelschläge KĀTJ. 3. आयुधभि० Suçr. 2, 1, 5. शीतातपाभिघातान् M. 12, 77. पितरक्ताभि० Suçr. 2, 123, 11. शोकाभि० KATHĀS. 17, 38. दुःखत्रयाभि० SĀṆKHAJAK. 1. mit dem obj.: तटाभिघात KUMĀRAS. 7, 49; vgl. तटाघात 2, 50. — b) Anstoss (beim Aussprechen der Laute): आयाममार्द्वाभिघाताः VS. Prāt. 1, 30. — 2) n. eine unerlaubte Consonantenverbindung und namentl. die Verbindung eines vorang. 4ten (घ, क, ङ, ध, भ) Consonanten der 3 ersten Consonantenreihen mit einem folg. 1sten (क, च, ट, त, प) oder 3ten (ग, ङ, ड, द, ब), eines 2ten (ख, क्, ठ, थ, फ) mit einem 1sten und endlich eines 3ten mit einem 2ten. प्रस्रद्धौ कवर्गादिवर्णानां पूर्वस्थितचतुर्थद्वितीयतृतीयचतुर्थवर्णाः क्रमेण परास्थितवर्गैकैकाद्वित्रिवर्णयुक्ताः । तत्र लो । यथा । अभिघातं स्यात्पूर्वं वेदद्विच्यब्धिवर्णाश्चेत् । नगवर्गाणां परतो धर्णीचन्द्रादिरामाद्याः ॥ इति केरलग्रन्थः । ÇKDR.

अभिघातक (wie eben) adj. abschlagend, abwehrend SĀṆKHAJAK. 1. (weniger gute Lesart bei WILS. für अग्रघातक).

अभिघातिन् (wie eben) 1) adj. schlagend, angreifend, verletzend: पर-

ममाभिघातिना । भवितव्यं नरन्द्रेण R. 5, 81, 5. — 2) m. Feind AK. 2, 8, 1, 11. Hit. IV, 92.

अभिघार (von घृ mit अभि) m. geklärte Butter (घृत) RĀḢ. im ÇKDR. अभिघारण (wie eben) n. das Besprengen, Begiessen KAUC. 6. KĀTJ. ÇR. 1, 9, 10. 3, 3, 9. 5, 9, 5. 6, 6, 25. 9, 9, 24.

अभिचक्षणा (von चक्ष् mit अभि) n. Vorsicht, Schutzmittel: वेदाकं तस्य भेषजं शीपुर्दुर्भिक्षं तानाम् AV. 6, 127, 2.

अभिचक्षणा (wie eben) f. Umblick, Ausblick: यावन्तीर्दिशः प्रदिशो वि-पूचीयावन्तीराशो अभिचक्षणा द्विः AV. 9, 2, 21.

अभिचर (von चर् mit अभि) m. Begleiter, Diener AK. 2, 8, 2, 39. H. 496.

अभिचराण (wie eben) n. das Bezaubern, Behexen; davon ँणीय adj. zum Bezaubern geeignet: तं लब्ध कृतपुत्रो ऽभ्यचरत्सो ऽभिचराणायमपेन्द्रं सोममाकरत् ÇAT. Br. 12, 7, 1, 1. 8, 1, 1.

अभिचरितु (wie eben) Bezauberung; davon ँताम् abl.: ईश्वरो ऽभिचरितोः (= ँरितुम्) ved. P. 3, 4, 13, Sch.

अभिचार (wie eben) m. Behexung, Bezauberung AK. 3, 3, 19. H. 830.

मा त्वा प्रापेच्छुपथो मामिचारः AV. 11, 1, 22. 8, 2, 26. 10, 3, 7. 19, 9, 9 (pl.). KĀTJ. ÇR. 2, 3, 5. 15, 7, 35. अभिचाराभिशाया-यां मोक्षस्तृत्ताभिज्ञायते Suçr. 2, 406, 8. अभिचारेषु सर्वेषु कर्तव्यो द्विशतो दमः M. 9, 290. 11, 63. 197.

SHADY. Br. in Ind. St. 1, 36, 19. MADHUS. in Ind. St. 1, 16, 10. अभिचार-

काण्डे MALL. zu Kir. 10, 10.

अभिचारकल्प (अभिचार + कल्प) m. Titel eines zum AV. gehörigen Werkes über Bezauberungen Ind. St. 1, 297, N. 2. WEBER, Lit. 147.

अभिचारिन् (von चर् mit अभि) adj. behexend, bezaubernd: ये त्वा कू-त्वलेभिरे विह्वला अभिचारिणः AV. 10, 1, 9.

अभिचार्य part. fut. pass. von चर् mit अभि VOP. 26, 15.

अभिच्छायम् (von अभि + छाया) adv. schattenwärts, in der Schattenlinie: यो मामिच्छायमत्येपि सो चाग्रिं चात्तरा AV. 13, 1, 57.

अभिजन (von जन् mit अभि) m. TRIK. 3, 3, 4. 1) Herkunft, Abstammung; die Vorfahren: अभिजनाः पूर्वं बान्धवाः KĀC. zu P. 4, 3, 90. अभिजनप्रति-बन्धो वंशः dies. zu 4, 1, 163. तुल्याभिजन R. 5, 19, 32. N. 16, 20. MĀLAY. 9, 1. कल्याणाभि० R. 2, 1, 15. N. 12, 70. शुद्धाभिजनकर्मन् R. 2, 106, 9. कु-

लाभिजनाचारैरतिप्रदुः Hit. I, 193. — M. 1, 100. 4, 18. JĀḢ. 1, 123. R. 4, 26, 23. 6, 4, 51. edle Abstammung: सत्त्वभिजनसंपन्नः (राजा) R. 4, 34, 12.

अभिजनसंपन्नं राजा मन्त्रिणामिच्छति 5, 81, 15. द्रव्यभिजनसंपन्नो कुक्षीपुत्रो PĀṆKĀT. III, 239. Nach H. an. 4, 154. MED. n. 163. = कुलधन das Haupt einer Familie. — 2) Geburtsort AK. 3, 4, 110. H. an. 4, 154. MED. n. 163.

P. 4, 3, 90. निवासो नाम यत्र संप्रत्युप्यते । अभिजनो नाम यत्र पूर्वहृषितम् PAT. zu d. St. — 3) Geschlecht, Familie (कुल) AK. 2, 7, 1. 3, 4, 110. H.

503. an. 4, 154. MED. n. 163. येषामभिजनं प्राप्य मतिः क्रोधसमन्विता । मरुत्सर्वविनाशस्य लक्षणं प्रतिभाति मे ॥ R. 5, 87, 15. ein edles Geschlecht (कुले ज्यते) TRIK. 3, 3, 225. — 4) guter Ruf, Berühmtheit (व्याप्ति) MED.

n. 163. BHARTR. 2, 32.

अभिजनवत् (von अभिजन) adj. von edler Herkunft BHAG. 16, 15. ÇĀK. 94. धर्माभिजनवान् = धर्मवानभिजनवांश्च R. 2, 72, 16.

अभिजनितु (von जन् mit अभि) Erzeugung, mit dem acc.: अद्भुतमभिज-नितोः ÇAT. Br. 3, 1, 2, 21.

अभिजय (von जि mit अभि) m. Besiegung: दिशाम् MBu. 2, 994.